

РЕШЕНИЕ

№ 9595

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **13148** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република Б..

Делото е образувано по жалба от Ч. К., гражданин на Китайска народна република, [дата на раждане] в К., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. А. Г., САК, срещу Заповед рег. № 513з – 12480/22.10.2025 г. на началник отдел „Миграция“ СДВР, с която на основание чл. 26, ал.1 във вр. с чл. 10, ал.1, т. 23 от ЗЧРБ е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б. по заявление № 103795/09.10.2025 г.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен. Правят се възражения, че в противоречие с представените писмени доказателства и без основание административният орган е приел, че при извършената еднократна проверка на адреса, заявен като домашен е било установено, че жалбоподателят не се е установил и не живее постоянно на адреса. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Г.. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът - началникът на отдел „Миграция“ СДВР, чрез юрисконсулт И., прави искане за оставяне на жалбата без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София - град приема за установено от фактическа и от правна страна следното:

В отдел „Миграция“ - СДВР е подадено заявление с вх. № 103795/09.10.2025г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. от Ч. К., род. на 28.05.1991 г: гражданство К., на основание чл. 24, ал.1, т.6 от Закона за чужденците в Република Б., като представител на

чуждестранно търговско дружество. Към заявлението Ч. К. е приложил следните документи: Копие на страница със снимка на паспорт №EF7950309, валиден до 17.03.2029 г.; Копие разрешително за пребиваване с №РА0506074, издадено на 08.01.2025 г., валидно до 26.11.2025 г.; Сертификат за актуална регистрация на търговското представителство „Цинтиан Юнлон външнотърговски услуги“ ООД в Българската търговско-промишлена палата; Удостоверение издадено от българска банкова институция за наличие на финансови средства; Декларация за осигурено жилище на адрес: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 9; Договор за наем на недвижим имот; Полица за медицинска застраховка валидна до 30.09.2026 г.

В хода на разглеждане на заявлението е установено, че Ч. К. е декларирал адрес, на който ще живее при пребиваването си в страната, а именно [населено място], [улица], ет. 6, ап. 9. Същият адрес е заявен и при предходното заявление за продължително пребиваване на 19.11.2024 г.

За проверка относно достоверността на адреса, на който е заявил, че живее, а именно [населено място], [улица], ет. 6, ап. 9, на 17.10.2025 г. е извършена проверка от служители на отдел „Миграция“ - СДВР. На място на адреса не е установен чуждият гражданин, а е установен У Дзиендзюн - собственик на апартаментата, който заявява, че Ч. К. живее на адреса заедно с още четири човека, но в момента го няма и ще се върне по-късно. Проведен е разговор с П. А. - съсед от ап. 7 и А. Ц. - домоуправител, които заявяват, че не са виждали Ч. К. и същият не живее на адреса.

След извършени справки в информационните масиви на МВР, ползвани от отдел „Миграция“ - СДВР е установено, че през предходната година Ч. К. няма регистрирани пътувания и към 21.10.2025 г. се намира на територията на страната.

Административният орган е направил извод, че от подаването на предходното заявление на 19.11.2024 г. до извършване на проверката на 17.10.2025г. чуждият гражданин не се е установил на заявения адрес на пребиваване и затова приел, че адресът е посочен единствено с цел получаване право на продължително пребиваване в Република Б..

Предвид на това, по заявление № 103795/09.10.2025 г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. от Ч. К., род. на 28.05.1991 г. гражданство К. е издаден отказ от предоставяне право на пребиваване на основание чл.26, ал. 1 от ЗЧРБ („Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока на пребиваване в случаите по по чл. 10, ал. 1, т. 1 -4,6 -11, 14, 16, 19 - 23 и 26“) във връзка с чл. 10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ („Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когатое декларирал неверни данни“).

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Разпитан е свидетеля Ву Цзян, чиито показания съдът кредитира изцяло като обективни и достоверни. Свидетелят посочва, че знае, че жалбоподателят живее заедно със съпругата си на адрес [населено място], [улица], ет. 6, ап. 9, на който адрес се намира и офиса на търговското представителство. Изискани са доказателства за дейността на търговското представителство и такива са представени и приети по делото.

От правна страна съдът приема, че жалбата е допустима като подадена в срок от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Материалноправните основания, регламентирани с чл. 26, ал. 1 ЗЧРБ за отказ да бъде издадено разрешение за пребиваване, или за продължаване срока на пребиваване са тези по чл. 10, ал. 1, т.т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 – 23 с.з. Нормата на чл. 10, ал. 1, т. 23, използвана от ответника по настоящото дело като основание да бъде постановен процесният отказ е императивна и задължава компетентният орган да откаже издаване разрешение на чужденец, който „е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни“. В процесния случай ответникът е приел конкретно, че заявителят е декларирал неверни данни, а именно, че пребивава на адреса, за който

стана дума по - горе.

Настоящият съдебен състав приема, че ответникът не установи и не доказа по несъмнен начин наличието, по отношение на Ч. К., гражданин на Китайска народна република основанията за отказ, по смисъла на чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал.1, т. 23 ЗЧРБ. Цитираната норма на чл. 10, ал. 1, т. 23 ЗЧРБ изисква алтернативно „предоставяне на документ с невярно съдържание“ или „деклариране на неверни данни“. Според ответника, неверни са данните, заявени от чужденеца, а именно че пребивава на адреса в [населено място], [улица], ет. 6, ап. 9. Деклариране в този смисъл е въведено като задължително изискване с нормата на чл. 34, ал. 1, т. 3 ППЗЧРБ, която обаче изисква чужденецът да представи „доказателства за осигурено жилище“, но не въвежда условие за пребиваване в същото жилище. Ответникът е приел, че към заявлението е приложено „доказателство за осигурено жилище“ (т. 3 от чл. 34, ал.1), като в административната преписка е приложен и договор за наем. Условието на закона е изпълнено. Освен това, в хода на съдебното производство са събрани доказателства, че жалбоподателят пребивава на посочения адрес, заедно със съпругата си. О. краен извод, че „чужденецът е декларирал неверни данни“ не съответства на условието, по смисъла на 34, ал. 1, т. 3 ППЗЧРБ, за представяне „доказателства за осигурено жилище“ и не опровергава доказателствената стойност на обсъдените, и представени от чужденеца частни и официални документи, както и свидетелските показания, че Ч. К. живее със съпругата си в това жилище. Следва изрично да бъде подчертан и фактът, че в отказа началникът на отдел „Миграция“ СДВР е признал, че през предходната година Ч. К. няма регистрирани пътувания и към 21.10.2025 г. се намира на територията на страната.

Основанието, на което е постановен отказа не е доказано. Следва административният орган да разгледа заявлението и представените доказателства относно търговското представителство и се произнесе по искането с правно основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ.

Постановеният от началник отдел „Миграция“ СДВР отказ в Заповед рег. №513з – 12480/22.10.2025 г. подлежи на отмяна. Административната преписка следва да бъде изпратена на същия административен орган (чл. 173, ал. 2 АПК), който, след като се съобрази със задължителните указания, дадени с настоящото решение да се произнесе отново по Заявление № 103795/09.10.2025 г.

Искането на жалбоподателя за заплащане на разноски е основателно. Ответникът дължи разноски за държавна такса в размер на 5. 11 евро и минимално адвокатско възнаграждение, договорено и платено в размер на 500 евро. Не е основателно възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, който е в минимален размер и съответства на фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия от страна на адвоката като подготовка на жалба, участие в съдебно заседание, представяне на писмени бележки.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. чл. 1, чл. 143, ал.1 АПК, Административен съд София - град, 43^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ч. К., гражданин на Китайска народна република, [дата на раждане] в К., ЛНЧ [ЕГН] Заповед рег. № 513з – 12480/22.10.2025 г. на началник отдел „Миграция“ СДВР, с която на основание чл.26, ал.1 във вр. с чл. 10, ал.1, т. 23 от ЗЧРБ е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б. по заявление №103795/09.10.2025 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на началник отдел „Миграция“ СДВР, който, след като се съобрази със задължителните указания, дадени с настоящото решение да се произнесе отново

по Заявление № 103795/09.10.2025 г.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Ч. К., гражданин на Китайска народна република, [дата на раждане] в К., ЛНЧ [ЕГН] разноси за държавна такса в размер на 5.11 евро и разноси за адвокат в размер на 500 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИ

Я: